

N:o 94.

Af Herr J. P. Nilsson: Om förbud för tillverkning af tändstickor eller andra tändmedel, för hvilkas beredning vanlig fosfor användes.

Under sistförflutna decenniet hafva fabriker och näringar i stor myckenhet uppstått, och bland andra industriföremål har fabrikationen af tändstickor betydligt förändrats, derigenom att så kallade fosforsfria tändstickor mer och mer tillverkats och kommit i handeln. Som dessa tändstickor, såsom tändmedel, hafva betydlig fördel framför sådana, till hvilkas beredning vanlig fosfor användes, derigenom att de betrygga för sjelfantändning och förgiftning m. m. samt nu äro i det närmaste till priset lika billiga som fosforständstickor, anser jag, att tillverkningen af de senare bör helt och hållet upphöra.

Di det är en känd sak, att de arbetare, som användas vid de fabriker der fosforständstickor tillverkas, ofta blifva angripna af käkbensbrand samt andra för helsan störande åkommor, som vid behandlingen af ett sådant ämne som fosfor är en gifven följd, och då det är en känd sak, att danska regeringen föreslagit danska nu församlade riksdagen att antaga en lag, som förbjuder all tillverkning af fosforständstickor, samt emedan samma skäl för vårt land förefinnes, vågar jag härmed vördsammast föreslå att Riksdagen ville besluta,

att all tillverkning af tändstickor eller andra tändmedel, för hvilkas beredning vanlig fosfor användes, må varda från och med början af 1875 förbjuden, och de författ-

ningar, som nu medgifva denna tillverkning, då upphöra att gälla.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1874.

J. P. Nilsson

från Calmar län.

N:o 95.

Af Herr A. W. Uhr: Om tillägg till 1 Kap. 3 § samt 8 Kap. 1 § i gällande Skiftesstadga.

Vid 1859 års riksdag ingaf jag en motion med yrkande, "att om sankar egor genom vattnets sänkning eller afledning undergå sådan förändring att de till åker kunna odlas, *de* då må, utan hinder af förut undergånget laga skifte, på derom skeende anmälan, få skiftas, såvida de för odling derigenom blifva beqvämare."

Anledningen till denna motion var:

att inom mitt kommittentskap, i Quismardalen ensamt, finnas omkring 13,000 tunnland, som årligen öfversvämmas till följd af Hjelmarens tidtals skeende stigning, och dessutom en större areal inom Mellösa och Lännes socknar, som gränsa intill Hjelmarens strand (hela egovidden, som dränkes af denna sjö, utgör omkring 33,000 tunnland);

att undersökning om Hjelmarens och dermed, utan mellanliggande fall, sammanhängande Quismarsjöarnes sänkning pågick;

att en stor mängd egare af de sankar markerna icke *ansågo* sig få så stor fördel af sänkningen, att den lemnade dem större inkomst än de redan egde, och därför förklarade sig icke vilja deltaga i sänkingskostnaden; och